

4) 2-7
MdR, NOS Jazzgeschiedenis 221. Ergens in de maand januari van 1945
kon pianist Clyde Hart opnamen maken voor Continental. Voor zijn
All Stars koos hij Dizzy Gillespie-trompet, Trummy Young-trombone,
Charlie Parker-alt, en Don Byas-tenorsaxofoon. Mike Bryan speelde
gitaar, Al Hall-bas en Specs Powell-drums. Bij twee sessions wer-
den steeds vier stukken opgenomen, in beide gevallen ging het in
eerste instantie om een zanger, althans zang. Bij de eerste was dat
een showman en danser, Rubberlegs Williams, die blues moest zingen.
In de koffiepauze na de repetitie kwam er een lading benzidrine te-
recht in het bekertje van Williams, óf door per ongeluk de verwis-
sing van de koffie van Parker en van Williams, óf expres door Parker
in Williams' koffie gedaan. De zeer cleane Rubberlegs Williams
raakte dus ongewild knap stoned. Omdat hij verder nooit opnamen
maakte weten we niet hoe hij normaal klinkt. Dit alles terzijde
overigens, het zal duidelijk zijn dat deze platen alleen in de NOS
Jazzgeschiedenis zitten vanwege Bird & Diz, Charlie Parker en Dizzy
Gillespie. Eerste opname: "What's the matter now".

plaat 1 Clyde Hart All Stars: What's the matter now (Williams, Williams)
B/2 - 2:49 - Onyx ORI 221

"What's the matter now". Parker's idool in Kansas City was Lester
Young, in het tweede stuk van deze session speelt hij achter Rubber-
legs Williams zoals Young dat deed bij Billie Holiday. "I want
every bit of it".

zelfde Clyde Hart All Stars: I want every bit of it (Williams, Williams)
B/3 - 3:12 - idem

"I want every bit of it", tweede opname van de session met Rubber-
legs Williams bij de Clyde Hart All Stars. Van het vierde en laat-
ste zijn twee takes bekend, uitgebracht met verschillende titels,
één als "4 F Blues", deze als "G.I. Blues".

zelfde Clyde Hart All Stars: G.I. Blues (Henry Williams)
B/6 - 2:33 - idem

"G.I. Blues". G.I. staat voor General Issue, een stempeltje op alle
eigendommen van het Amerikaanse leger, van onderbroken tot 10-ton-
ners. In de tweede wereldoorlog, nog aan de gang in de tijd van deze
opnamen, ging G.I. ook gebruikt worden voor de Amerikaanse soldaat
zelf. "G.I. Blues" dus, gebracht door de al of niet per ongeluk
gedrogeerde Rubberlegs Williams met de All Stars van pianist Clyde
Hart.

Dizzy Gillespie-trompet, Trummy Young-trombone, Charlie Parker-alt, en Don Byas-tenorsaxofoon, Mike Bryan-gitaar, Al Hall-bas, Specs Powell-drums.* Januari 1945 voor Continental in New York City. Diezelfde maand, en opnieuw is de exacte datum niet achterhaald, werd een tweede session gedaan,* nu met trombonist Trummy Young als zanger - hij had in die kwaliteit enige reputatie door zijn zingen bij de Jimmy Lunceford Band. Ik koos twee van de vier stukken, het eerste was "Dream of you".

plaat 2

Clyde Hart All Stars: Dream of you (Oliver, Lunceford, Morgan)
B/1 - 2:53 - Queen Disc 017

Dat was "Dream of you", uit het Lunceford-repertoire, het derde stuk staat op naam van Trummy Young zelf: "Sorta kinda".

zelfde

Clyde Hart All Stars: Sorta Kinda (Trummy Young)
B/3 - 2:44 - idem

"Sorta Kinda", Trummy Young, de trombonist als zanger met de All Stars van Clyde Hart, januari 1945 voor Continental in New York City.

9 januari deed Gillespie met een sextet onder zijn naam dat veel leek op Hart's formatie, een session waarbij zoals gebruikelijk vier stukken voor dus twee platen werden opgenomen. De bezetting: Dizzy Gillespie-trompet, Trummy Young-trombone, Don Byas-tenorsaxofoon. Dezelfde blazersgroep dus, maar zonder Parker. Clyde Hart wees als pianist in de ritmesectie, maar nu geen ritmegitaar, en als bassist en drummer Oscar Pettiford en Shelly Manne. Manne was één van de eerste Bop-drummers, Pettiford leidde met Gillespie in december 1944 in de Onyx Club aan 52nd Street de eerste Bop-groep. Het eerst opgenomen stuk is het bekendst omdat Columbia het later overnam, "I can't get started". Het heeft het minst met Bop te maken. Het tweede was van Tadd Dameron, drie en vier van Gillespie en het meest herkenbaar als pure Bebop. Dit is de Tadd Dameron-compositie "Good bait".

plaat 3

Dizzy Gillespie Sextet: Good bait (Tadd Dameron)
A/2 - 3:11 - Queen Disc 039

"Good bait" van Tadd Dameron. Het tweede stuk van de session zou een van Gillespie's meest bekende themes worden, het motief kwam uit zijn 1942-compositie voor de Lucky Millinder Band: "Little John Special". Dat motiefje is "Salt peanuts".

zelfde

Dizzy Gillespie Sextet: Salt peanuts (Dizzy Gillespie)
A/3 - 2:56 - idem

"Salt peanuts", het Dizzy Gillespie Sextet op 9 januari 1945 in New York City voor Manor met Dizzy Gillespie-trompet en stem, Trummy Young-trombone, Don Byas-tenorsaxofoon, Clyde Hart-piano, Oscar Pettiford-bas, Shelly Manne-drums. Volgende keer het vierde en laatste stuk van deze session, dit was NOS Jazzgeschiedenis 221, Mdr

NA ~~114088~~
E 114088

0 0 0 0 0

25:44

open 23.2.84